

Datum van inontvangstneming : 26/05/2021

Geanonimiseerde versie

Vertaling

C-196/21– 1

Zaak C-196/21

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

26 maart 2021

Verwijzende rechter:

Tribunal Ilfov (Roemenië)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

4 februari 2021

Verzoekende partij:

SR

Verwerende partij:

EW

Interveniërende partijen:

FB

CX

IK

[OMISSIS]
TRIBUNAL ILFOV
Civiele kamer
[OMISSIS]

VERZOEK OM EEN PREJUDICIËLE BESLISSING

NL

De Tribunal Ilfov (rechter in tweede aanleg Ilfov, Roemenië) verzoekt op verzoek van verwerende partij EW [OMISSIS], krachtens artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) aan het

HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE UNIE

om beantwoording van de volgende **prejudiciële vraag, betreffende de uitlegging van artikel 5, lid 2, van verordening (EG) nr. 1393/2007 [van het Europees Parlement en de Raad] van 13 november 2007 inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken (de betekening en de kennisgeving van stukken), en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1348/2000 van de Raad [OMISSIS]:**

„Wanneer de rechter beslist over de verschijning van interveniënten in een civiele procedure en deze laat oproepen, is de ‚aanvrager‘ in de zin van artikel 5 van verordening (EG) nr. 1393/2007 dan de rechter van de lidstaat die beslist om de interveniënten op te roepen, of is dat de partij in de procedure die bij de rechter aanhangig is?”

Voorwerp van het geding. Relevante feiten

- 1 Bij civiel vonnis [OMISSIS] van 4 juli 2016 in zaak [OMISSIS], aanhangig bij de Judecătorie Buftea (rechter in eerste aanleg Buftea, Roemenië), is de hoofdvordering van verzoekende partij SR tegen verwerende partij EW deels toegewezen. Ook de reconventionele vordering van EW tegen SR is deels toegewezen. De rechter heeft als volgt geoordeeld: het huwelijk wordt met wederzijdse instemming ontbonden, SR neemt haar meisjesnaam weer aan, de minderjarige dochter [OMISSIS] gaat bij haar moeder wonen en de ouders oefenen gezamenlijk het ouderlijke gezag uit en de persoonlijke betrekkingen tussen de verweerder en de minderjarige worden onderhouden volgens het volgende schema: het eerste en derde weekend van de maand, van vrijdag [vanaf] 14.00 uur (of na schooltijd) tot en met zondag om 19.00 uur heeft de vader het recht om de minderjarige op te halen en de plicht om haar weer bij de woning van de moeder terug te brengen. Datzelfde geldt voor de helft van de schoolvakanties, dat wil zeggen de eerste week van de oktobervakantie, de decembervakantie, de [OR. 2] februarivakantie en de aprilvakantie en een maand van de zomervakantie, van 1 juli tot en met 31 juli. EW dient de minderjarige alimentatie te betalen ter hoogte van 600 RON per maand, met ingang van de datum van de uitspraak tot haar achttiende verjaardag. Het bedrag wordt per drie maanden geïndexeerd [met] het inflatiepercentage.
- 2 Op 7 april 2017 heeft EW hoger beroep [OMISSIS] ingesteld bij de Tribunal Ilfov, waarbij hij in het geschil met SR primair verzocht om vernietiging van het civiele vonnis in eerste aanleg [OMISSIS] van de Judecătorie Buftea van 4 juli 2016 in zaak [OMISSIS], wegens onbevoegdheid van die rechter, en subsidiair om gedeeltelijke wijziging van het vonnis in eerste aanleg in de zin dat, bij

voorkeur, de minderjarige [OMISSIS] gaat wonen in het huis van de vader in Frankrijk, en als alternatief, dat de minderjarige per een of twee weken om en om in het huis van de vader in Roemenië respectievelijk in dat van de moeder gaat wonen. Voorts verzoekt EW bij voorkeur dat de in het buitenland wonende ouder verplicht wordt tot een alimentatie van een kwart van diens maandinkomen tot de achttiende verjaardag van het meisje, en als alternatief dat de alimentatie die de ouders verschuldigd zijn voor het onderhoud van de minderjarige tegen elkaar worden weggestreept, zodat beiden een gelijke bijdrage leveren over de periode waarin de minderjarige bij de ene dan wel de andere ouder woont, alsmede voor de kosten van haar opvoeding.

- 3 Ook SR heeft hoger beroep ingesteld tegen dezelfde civiele uitspraak [OMISSIS] van 4 juli 2016 in zaak [OMISSIS] bij de Judecătorie Buftea. SR heeft de rechter verzocht het hoger beroep toe te wijzen en het civiele vonnis in eerste aanleg deels te wijzigen, in de zin dat de vordering in de gewijzigde dagvaarding in zijn geheel wordt toegewezen zodat uitsluitend de moeder het ouderlijk gezag uitoefent en het bezoekschema bij de vader wordt geschrapt, de hoogte van de alimentatie wordt gewijzigd ten laste van de vader en ten gunste van de minderjarige, en de proceskosten opnieuw worden verdeeld.
- 4 Op 5 juli 2018 is een accessoir verzoek om interventie van FB (broer van de minderjarige), CX (zus van de minderjarige) en IK (grootvader van de minderjarige) aan het dossier toegevoegd. Met dit verzoek wordt het standpunt van EW in de zaak gesteund.
- 5 Om te kunnen bespreken of het verzoek om accessoire interventie in beginsel ontvankelijk is, heeft de Tribunal in het zittingsverslag van 15 september 2020 bepaald dat beide partijen de dagvaardingen en brieven van de rechter moeten vertalen, zodat interveniënten ervan in kennis kunnen worden gesteld overeenkomstig verordening (EG) nr. 1393/2007 [OMISSIS].
- 6 Partijen weigeren de kosten voor te schieten voor vertaling in het Frans van de dagvaardingen en brieven van de rechter met het oog op kennisgeving aan interveniënten. Zij menen dat artikel 5, lid 2, van verordening (EG) nr. 1393/2007 [OMISSIS] aldus moet worden uitgelegd dat de „aanvrager” de gerechtelijke instantie is, die dan ook de nodige vertaalkosten moet dragen voor het betekenen van de processtukken. **[OR. 3]**

Toepasselijke nationale bepalingen

Legea nr. 134/2010 din 1 iulie 2010 privind Codul de procedură civilă (wet nr. 134/2010 van 1 juli 2010 houdende het wetboek van burgerlijke rechtsvordering)

Artikel 61, met het opschrift „Vormen”

(1) Iedere belanghebbende kan interveniëren in een procedure tussen de oorspronkelijke partijen.

(3) De interventie is accessoir wanneer zij uitsluitend de verdediging van een van de partijen steunt.

Artikel 63, met het opschrift „Accessoire interventie”

(1) Het verzoek tot accessoire interventie moet schriftelijk worden ingediend en moet de gegevens bevatten zoals bepaald in artikel 148, lid 1, dat op overeenkomstige wijze van toepassing is.

(2) Een accessoire interventie kan plaatsvinden totdat de mondelinge behandeling van de zaak wordt afgesloten, gedurende de gehele procedure, zelfs in buitengewoon beroep.

Artikel 64 „Gerechtelijke procedure. Beroepsmogelijkheden”

(1) De rechter zal het verzoek tot interventie en kopieën van de begeleidende stukken aan partijen doen toekomen.

(2) Na interveniënt en partijen te hebben gehoord, zal de rechter bij gemotiveerde beschikking oordelen of de interventie in beginsel ontvankelijk is.

(3) Tegen deze beschikking kan uitsluitend samen met de zaak ten gronde hoger beroep worden ingesteld.

(4) Bij toewijzing van het beroep tegen de beschikking waarbij de rechter het verzoek tot interventie niet-ontvankelijk heeft verklaard, wordt het vonnis van rechtswege vernietigd en wordt de zaak opnieuw beoordeeld door de rechter bij wie het verzoek tot interventie is ingediend, vanaf het moment waarop daarvan de ontvankelijkheid in beginsel werd behandeld.

Toepasselijke bepalingen van Unierecht

De Tribunal is van oordeel dat in de onderhavige zaak artikel 5, lid 2, van verordening (EG) nr. 1393/2007 van 13 november 2007 inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken (de betekening en de kennisgeving van stukken), en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1348/2000 van de Raad van toepassing is. Aldus dat artikel „draagt [de aanvrager] de eventuele kosten van vertaling vóór de verzending van het stuk, onverminderd een eventuele latere verwijzing in die kosten door de rechter of bevoegde autoriteit”.

Redenen waarom deze rechter het verzoek om een prejudiciële beslissing doet

Aangezien met de gestelde vraag concreet wordt verzocht om uitlegging van verordening (EG) nr. 1393/2007 [OMISSIS], die van toepassing is op de aanhangige procedure gezien de grensoverschrijdende elementen van nationaliteit en woonplaats van interveniënten, en aangezien er in de loop van het geding uiteenlopende meningen zijn geuit met betrekking tot het voorschieten van kosten

in verband met de oproepingsprocedure („de betekening en de kennisgeving van stukken”), die de afhandeling van de zaak beïnvloeden, gelet op de verschillende uitleggingen van dezelfde wetstekst alsook op het feit dat deze kwestie is opgeworpen in een zaak die aanhangig is bij een nationale rechterlijke instantie waarvan de beslissingen volgens het nationale recht niet vatbaar zijn voor hoger beroep, zodat een verwijzing krachtens artikel 267 VWEU verplicht is, is de Tribunal van oordeel dat de gestelde vraag moet worden voorgelegd aan het Hof van Justitie van de Europese Unie. **[OR. 4]**

Reden waarom de beslechting van het geding afhangt van het antwoord op deze rechtsvraag

De beslechting van dit geding hangt af van het antwoord op deze rechtsvraag, aangezien de weigering van partijen om de kosten voor te schieten voor vertaling naar het Frans van de processtukken die aan interveniënten moeten worden betekend, kan leiden tot opschorting van de behandeling. Een opschorting kan er op zijn beurt toe leiden dat partijen [de mogelijkheid om een beslissing te verkrijgen] over de grond van de onderlinge rechtsbetrekkingen wordt ontnomen, indien de hogere beroepen verjaren.

Rechtspraak van het Hof

Uit onderzoek van de Tribunal is geen relevante rechtspraak van het Hof in deze materie gebleken. Met betrekking tot artikel 5 van verordening (EG) nr. 1393/2007 [OMISSIS] zijn drie zaken [OMISSIS] gevonden, C-384/14, Alta Realitat, C-519/13, Alpha Bank Cyprus, en C-325/11, Aider. Deze zaken bevatten uitleggingen van andere kwesties dan die in het onderhavige verzoek.

Standpunt van de nationale rechter

De Tribunal deelt niet het standpunt van EW met betrekking tot degene die de kosten moet dragen van de vertaling van de oproepingen naar het Frans met het oog op betekening overeenkomstig verordening nr. 1393/2007.

In verordening nr. 1393/2007 zijn de relevante autonome begrippen in de voorliggende rechtsvraag ondubbelzinnig gedefinieerd: verzendende instantie, ontvangende instantie, aanvrager en degene voor wie het stuk is bestemd.

Zoals duidelijk blijkt uit artikel 2, leden 1 en 2, van verordening nr. 1393/2007 bestaat de „verzendende instantie” uit deurwaarders, autoriteiten of andere personen die bevoegd zijn gerechtelijke of buitengerechtelijke stukken te verzenden ter betekening in een andere lidstaat, met andere woorden de nationale autoriteit van waaruit de betekening of kennisgeving wordt verzonden, in casu de gerechtelijke instantie Tribunal Ilfov.

De „ontvangende instantie” wordt gedefinieerd in artikel 2, lid 2, van verordening nr. 1393/2007 en omvat dezelfde categorie personen of autoriteiten als die welke zijn vastgesteld in lid 1, maar die juist deze betekeningen of kennisgevingen van

de verzendende instantie ontvangt, dat wil zeggen de nationale autoriteit die de betekening of kennisgeving ontvangt, in casu de ontvangende instantie die uit de geschikte Franse autoriteiten of instanties moet worden vastgesteld aan de hand van de woonplaats van interveniënten.

Het begrip „aanvrager”, zoals dit voortvloeit uit de uitlegging van artikel 5, leden 1 en 2, van verordening nr. 1393/2007, kan niet op de [OMISSIS] gerechtelijke instantie slaan. Die is namelijk de verzendende instantie.

Het blijkt uit de uitlegging van artikel 5, lid 1, van verordening nr. 1393/2007 dat de aanvrager door de verzendende instantie waaraan hij het stuk ter verzending overdraagt, in kennis wordt gesteld [OR. 5] van het feit dat degene voor wie het stuk is bestemd, kan weigeren het stuk in ontvangst te nemen omdat het niet in een van de in artikel 8 bedoelde talen is gesteld. In deze wetstekst worden zo de begrippen verhelderd van „aanvrager” en „degene voor wie het stuk is bestemd”, waarbij deze begrippen overduidelijk worden uitgesloten van de strekking van de begrippen „verzendende instantie” en „ontvangende instantie”.

De „aanvrager” is de verzoeker met een vordering, die belang heeft bij betekening in de zin van verordening nr. 1393/2007, met het oog op het verdere verloop en de afronding van een gerechtelijke procedure. „Degene voor wie het stuk is bestemd” is de interveniënt in de procedure die deze kennisgevingen moet ontvangen. Zowel de aanvrager als degene voor wie het stuk is bestemd zijn partijen in de zaak, en niet de rechter die, zoals gezegd, de verzendende of de ontvangende instantie is.

Concluderend is de Tribunal van oordeel dat het begrip „aanvrager” in de zin van verordening nr. 1393/2007 uitsluitend slaat op de partijen die belang hebben bij het verdere verloop en de afronding van de gerechtelijke procedure in hoger beroep. Concreet gaat het om zowel SR als EW. [OMISSIS] Deze personen zijn partijen in het geding, die hoger beroep hebben ingesteld tegen het vonnis ten gronde, [zodat beiden] in beginsel belang hebben bij afronding van de behandeling in hoger beroep en een beslissing ten gronde op het beroep.

[OMISSIS] **4 februari 2021**

[OMISSIS]